CATAVASIILE ÎNVIERII

CATAVASIA de la cantarea 1 a: Ziua Învierii, să ne luminăm, popoare! Paştile Domnului, Paştile! Că din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi, cei ce cântăm cântare de biruinţă!

CATAVASIA de la cantarea a 3 a: Veniţi să bem băutura nouă, nu din piatră seacă, ieşită prin minune, ci din Izvorul nestricăciunii,din Hristos, Cel ce a izvorât din mormânt, întru Care ne întărim.

IPACOI: Venit-au mai înainte de zori, cele ce au fost cu Maria şi aflând piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: „Pentru ce căutaţi printre morţi ca pe un om pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeţi giulgiurile cele de îngropare, alergaţi şi vestiţi lumii, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, căci este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc”.

CATAVASIA de la cantarea a 4 a: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi şi să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit lămurit: astăzi este mântuirea lumii, că a Înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

CATAVASIA de la cantarea a 5 a: Să ne grăbim dis-de-dimineaţă şi, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului, şi să vedem pe Hristos, Soarele dreptăţii, tuturor viaţă răsărind.

CATAVASIA de la cantarea a 6 a: Pogorâtu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului, şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, care ţineau pe cei legaţi, Hristoase, dar a treia zi, precum Ioná din chit, ai înviat din mormânt.

CONDACUL, glasul al 8-lea

Deşi Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce eşti fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, şi ai înviat ca un biruitor, Hristoase, Dumnezeule, zicând femeilor Mironosiţe: „Bucuraţi-vă”! Şi apostolilor Tăi, pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuţi sculare.

ICOSUL

Pe Soarele Cel mai înainte de soare, Care a apus oarecând în mormânt, mers-au mai înainte de ziuă, căutându-L ca pe o zi, mironosiţele-fecioare, şi una către alta strigau: „O, prietenelor, veniţi să ungem cu miresme trupul cel de viaţă purtător şi îngropat, trupul care a înviat pe Adam cel căzut, şi Care zace în mormânt. Să mergem, să ne sârguim ca şi magii şi să ne închinăm, şi să aducem miruri în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu este înfăşat, şi să plângem, şi să strigăm: O Stăpâne, scoală-Te, Cel ce dai celor căzuţi sculare".

STIHIRA, gl. 6

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi Sfânta Învierea Ta o lăudăm şi o slăvim; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (de 3 ori)

Altă stihiră, acelaşi glas:

Înviind Iisus din mormânt, precum mai înainte a zis, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă. (de 3 ori)

CATAVASIA de la cantarea a 7 a: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-se om, pătimeşte ca un muritor, şi prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

CATAVASIA de la cantarea a 8 a: Această aleasă şi sfânta Zi, prima a săptămânii, împărătească şi doamnă, praznic al praznicelor şi sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pre Hristos întru toţi vecii.

CATAVASIA de la cantarea a 9 a: Luminează-te, luminează-te noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum şi te bucură Sioane; iar tu curată Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru învierea Celui născut al tău.